

POSTANOWIENIE Z DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 2005 R.
SNO 54/05

*Przewodniczący: sędzia SN Jadwiga Żywolewska-Ławniczak
(sprawozdawca).*

Sędziowie SN: Iwona Koper, Zbigniew Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 13 października 2005 r. zażalenia wniesionego przez Prokuratora Okręgowego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 1 lipca 2005 r., sygn. akt (...) w przedmiocie odmowy zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, sędziego Sądu Rejonowego

p o s t a n o w i ł :

zażalenie Prokuratora Okręgowego pozostawić bez rozpoznania;
kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 1 lipca 2005 r., Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku Prokuratora Okręgowego i odmówił zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej dwóch sędziów Sądu Rejonowego X. Y. i W. Z.

Prokurator Okręgowy wniósł zażalenie od tej uchwały, w części dotyczącej sędziego X. Y., zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść oraz obrazę prawa materialnego art. 231 § 1 k.k.

W oparciu o te zarzuty wniósł o uchylenie uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu.

Zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2005 r., Prezes Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego przyjął to zażalenie jako odpowiadające warunkom formalnym i przesłał je wraz z aktami Sądowi Najwyższemu – Sądowi Dyscyplinarnemu do merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej zaszła konieczność poprzedzenia merytorycznego rozpoznania przedstawionego przez sąd pierwszej instancji środka odwoławczego – kontrolą trafności wymienionego wyżej zarządzenia – stwierdzającego spełnienie warunków formalnych.

Jednym z warunków skutecznego wniesienia zażalenia, zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art.128 ustawy o ustroju sądów powszechnych, jest zachowanie zawitego terminu.

Artykuł 80 § 3 powołanej wyżej ustawy przewiduje siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia od uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, którego bieg rozpoczyna się od doręczenia tejże uchwały organowi lub osobie, które wniosły o zezwolenie.

W sprawie niniejszej odpis uchwały z dnia 1 lipca 2005 r. został doręczony Prokuratorowi Okręgowemu w dniu 15 lipca 2005 r. (k. 96), zatem termin do wniesienia zażalenia upływał w dniu 22 lipca 2005 r.

Tymczasem zażalenie Prokuratora Okręgowego nadane zostało w Urzędzie Pocztowym K. 12 w dniu 26 lipca 2005 r., a więc po upływie terminu zawitego.

W tej sytuacji, środek odwoławczy przyjęty mimo nie zachowania terminu zawitego, zgodnie z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p., należało pozostawić bez rozpoznania.

Rozważywszy powyższe Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł jak na wstępie.